

Վահագին Գրական.

ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐՁՈՂԱԳԻ ԳՈՒՅՈՒՆԻ ՀՈՅԱ-
ԲՆՈՒ ԳԻՒԴԵՐԸ.

八

ԴՐԱՄԱՆ ԴԱԿԱՐԱԿԻ.

Ա. Ազագան գիւղ.—ունի մօն կը տուն,
յեխաշէն և վայտածածկ եկեղեցի՝ որն ու-
նի վարագոյք, շապիկներ և մի քանի
զրբեր. հովուում է սրան Տէր Յովա-
կիմ Տէր Յովչաննիսեանը. երկու երեք
փոքրիկ սրբատեզիներ ունի իւր շրջակայքում.
երեւլի որբատեղի համարունեմ է Ալեան
սորի գագաթին շինուած մի աննման խաչ-
քար իբրև թէ մի ճգնաւորի գերեզմանաքար,
Համբարձման և Վարդավառին ժողովուրդը
յանախումէ ուխախի Ռւսումնարան ունի. 30
—34 աշակերտներով

Բ. Աւրգիլիթ գիւղ.— 40 տուն բնակիչ։
յեխաշէն և վայտածածկ եկեղեցի, ունի մի-
ան վարագոյք հովուումէ սրան Տէր Մար-
տիրոս Պօղոսեան։ սրբատեղիներ չունի, նը-
պատումէ Ազադանի գպրոցին։

Գ. Դշաղ գիւղ. — 25 տուն բնակիչ. փոքր և շատ անսախանձելի փայտածածկ և ցեխաշեն մի եկեղեցի, որ միայն վարագոյր ունի. Հովուում է Տ. Վարդան. նպաստում է Աղայանի դպրոցին:

Դ. Ապրու գիւղ. — 37 տուն բնակիչ
ունի. կրաշէն և կամարակապ մի եկեղեցի
ունի, որ հնութիւնից է մնացած. հարկա-
ւոր զրբերը և հանգերձեղէնը ունի գրեթէ-
լիւս եկեղեցին լաւ է պահուում, հովուումէ
Տ. Արխտակէս Տ. Դանիէլեանը. այժմ այդ-
տեղ է նաև Տ. Միքայէլը, որ Թաւրիզից է
այժմ գնացել. ոչ այնքան հեռու այս գիւ-
ղից կան աւերակները հին Մակրի գիւղի-
նիւր հօյակապ, բայց այժմ քայլայուած ե-
կեղեցիով ուր ուխտագնացութիւն լինում
է, թէաւտ սահած:

Ե՞ Պուլուզի գիւղ - 22 տուն բնակիչ
ունի, հողաչէն և փայտածածկ մի փոքրիկ
եկեղեցի՝ որ ոչինչ չունի, հովառում է Տ-
Ադամ Տ. Արքայի առաջնորդության հե-

ռաւորութեան վերայ գանուռմ է հայ—
Դրբոնի կամ Պարանի եկեղեցին, աւերակ և
ըստորովին քայքայուած, միայն մնացած է
Հիւսիսային պատի մի մասը. աւերակները
վկայում են նրա մեծութեանը, հնութեանը
և Հօյակապ լինելուն:

91 Խանագեան կամ Խնդիքի գիւղ - 89 -
90 տուն բնակիչ ունի, կրաշեն և գոյակապ
մի եկեղեցի, որ ունի գրքեր և հան-
գերձեղեն. գիւղը հին է և հողով հարուստ.
Հայուստ է սրան Տ. Ա. գալ Տ. Ա. Սարգսեանը

Է. Թագաղէն կամ՝ Նորաշէն կամ՝ Նոր
Նիւժ. — 33 տուն բնակիչ ունի փայտա-
ծածկ և ցեխով շինուած եկեղեցի, որ մի-
այն վարագոյք ունի. Հովուալմէ Տ. Ադամ
Տ. Արդգսեանը. մի ժամ հեռաւորութեան
վրայ գանուումէ Նիւժի հին եկեղեցին, ո-
րի վերայ գանուող մի արձանագրի վկա-
յութեան համաձայն 243 տ. հնութիւն է:
Այս եկեղեցին ունի հողեր, որի արդիւնքը
հանում է Թաւրիզի Վալայի դպրոցին: Տա-
րին երկու անգամ կարմիր կիւրակէին և
Վարդավառին եկեղեցու ուխտագնացութեան
ժամանակին է, երբ ժողովուում է բաւա-
կան խաչհամբոյք. նուիրաբերութիւններ տա-
րուայ մէջ ամէն ժամանակ լինում են: առա-
ջին յայտնի և հոչակաւոր սրբատեղին է
Ղարադադում:

Է. Օղագիւղ կամ Ալիբրուլաղ. — 28 տուն
ընակիչ ունի ցեխսաշէն և փայտածածկ մի
եկեղեցի, որ ոչինչ չունի. բնակիչները
աղքատ չեն, հովուում է Տ. Ա. գամ Տ. Ար-
դէսեանը. Խոր բարձրութեան վերայ ունի մի
ճանաւոր մականուանուած ուխտաեղին

6.

179

Ա. Մզկիլին կամ Մազկեար գիւղ. —
19 տուն ընակից ունի մի քայքայտած
փայտածածկ և ցեխաշէն եկեղեցի, որ
ոչինչ չունի հսկուում է Տ. Բաղդասար
Տ. Կազարեանը Քլալայ գիւղում ապօղ. ունի
2-3 մեծ և փոքր ուխտատեղի:

Բ. Արան գիւղ.—44 տուն բնակիչ, եկեղեցի չկայ գիւղում: Պ. պ. թումանեանցները հիմն են ձգել մի մեծ քարուկիր և փառաւոր եկեղեցու: Հովուումէ սրան գիրմանուեցի Տ. Ներսէս Տ. Ստեփանեանը: գիւղց 3—4 ժամուայ հեռաւորութեան վրայ գտնուումէ Ա. Մարտիրոս հիմն եկեղեցին՝ 570 տարուայ հնութիւն: Եկեղեցու արևմթեան քայլայուած մասը անցեալ տարի նորոգել տուեց պ. Խաչատուր թումանեանը: պատարագը լինում է այստեղ: Համբարձման և Վարդավառին հարեւան գիւղերից ուխտագնացութեան են գալիս:

Գ. Դիրմաննու գիւղ.—21 տուն բնակիչ ունիւ աննախանձելի մի ցեխաշէն և փայտածածկ եկեղեցի: Հովուումէ Տ. Ներսէս Տ. Ստեփանեանը: մի երկու ուխտատեղի ունի և մի օջախ: սա եկեղեցու կամ ճգնաբանի բնաւ նմանութիւն չունի: մի սաժէն և կէս երկարութիւն և լայնութիւն ունեցող մի շնութիւն է: Բնակիչներն ասում են թէ շատ հին է:

Դ. Քարայ գիւղ.—20 տուն բնակիչ ունի, ցեխաշէն և փայտածածկ գեռ ևս չօծուած մի նոր եկեղեցի: որը ոչինչ չունի: Հովուում է Տ. Բաղդասար Ղազարեանը:

Թ.

Գ. Մըջուան զատակ.

Ա. Վենա գիւղ.—5 տուն բնակիչ: երկու քարուկիր հոյակապ եկեղեցիներով: սրբանցից մինը գիւղումն է, իսկ միւսը՝ կէս ժամ հեռաւորութեան վերայ ու Յովհանէս: երկուսն էլ ունին ուխտի օրեր: Գիւղում մի անցայտ սուրբի նշխարներ կամ, որի եկամուտը ամբողջապէս պատկանում է և հանում մի բնչ որ Սովի Բագալին: Այս գիւղն հովուում է Տ. Մարգարիա Տ. Յովհանէսինը:

Բ. Քարագլուխ գիւղ.—23 տուն բնակիչ ունի: կարելի է ասել եկեղեցի չունի: այնքան ունեցածը խախտուած է: ուզում են նորը շինել: Հովուումէ Տ. Մարգարիա Տ. Յովհանէսինը:

Գ. Ամրագիւլ գիւղ.—33 տուն բնակիչ:

գրեթէ գետնի մէջ շինուած մութ եկեղեցիով, որ ոչինչ չունի: Հովուում է Տ. Ներսէս Տ. Ստեփանեանը:

Դ. Աւահող գիւղ.—20 տուն բնակիչ եկեղեցի չունի: ըստ որում նոր գիւղ է, այս տարի ուզում էին շինել: Հովուում է Տ. Մարգարիա Տ. Յովհանէսինը:

Ե. Միքեղի գիւղ.—15 տուն բնակիչ, քայլայուած, ցեխաշէն ու փայտածածկ և գրեթէ գետնափոր ու ոչինչ չունեցող եկեղեցիով: Հովուումէ Տ. Մարգարիա Տ. Յովհանէսինը: Հեռու չէ սրանից Մէյրամայ սարը որ նոյնպէս ուխտատեղի է Համբարձման և Վարդավառին:

Զ. Նեփիշա գիւղ.—17 տուն ունի: վերել քանդուած հնութիւնից, բայց նորերումը փայտով ծածկուած մի հին եկեղեցի որ ոչինչ չունի: բացի մի զանգակից, Հովուում է Տ. Բաղդասար Տ. Ղազարեանը: մի ժամ հեռաւորութեան վրայ կայ մի աւերակ գիւղ 220—240 տարուան հնութիւն կրող մի եկեղեցիով:

Ե.

Դ. Ջէյվան զատակ.

Ա. Ուերիւն կամ Ոքրուն գիւղ.—22 տուն բնակիչ, փայտածածկ, ցեխաշէն մի երկու պատկեր ունեցող, գրքերից և Հանգերձեկենից զուրկ մի խոնաւ եկեղեցիով: Հովուում է Տ. Մարգիս Տէր Մանայեանը:

Բ. Բերգին ետքը.—38 տուն բնակիչ նախորդ գիւղի պէս մի եկեղեցի ունի: սրան նոյնպէս հովուում է Տ. Մարգիս Տ. Մանայեանը:

Գ. Մէլք Ղասումի Շէն գիւղ.—54 տուն բնակիչ: ունի մի աննախանձելի եկեղեցի գրքեր և լի չունեցող, Հովուում Տ. Դաւիթ:

Դ. Մըլք գիւղ.—գրեթէ բոլորովին բայլայուած մի եկեղեցի, որ ոչինչ չունի: Հովուում էր Տ. Մարգիս Տ. Մանայեանը:

Ե. Ասրան գիւղ.—32 տուն բնակիչ հովուում է Տ. Դաւիթ:

Զ. Մհպաւ կամ Ահմդաւա. — 5 — 6 տուն
ընակիչ, մի եկեղեցի, որը քայլայուած է.
Հովուում է 8. Դաւիթ:

Է. Նորաշենք գիւղ. — Հովուում է 8.
Դաւիթ:

Ը. Աշրանի գիւղ. — Հովուում է 8. Դաւիթ:

Թ. Դէգեօյ դարայ գիւղ. — Հովուում է 8.

Վ. րգիս 8. Մանայեան, ունի մօտ 30—32
տան ընակիչ:

Ա Զ Գ Ա Յ Ի Ւ .

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵՍՑՅ ԵԿԵՂԵՑԻ ՊԱՐՄԱՆԱՇՔՈՒՄ
ԵՒ

ՀՅՈՒԱՐՈ ԳԱՂՈՒԹՆՅՈՒԹԻՄ 1885 ԹՈՒԽՆ.

Ո՞ւր, երկրազնդիս ո՞ր անկիւնում չկան Հայատանեայց ո. եկեղեցու հաւատացեալներ. ցան և ցիր, անհօվիւ և անփարախ սփռուած են նրանք Ամերիկայից մինչև Չինաստան, Արբիրից մինչև Հնդկաստանի կղզիքը. Փորձ փորձելով խօսել այստեղ դրանց եկեղեցական կեանքի մասին, յաւակնութիւն չունենք յիրաւի մի կատարեալ նկարագիր տալու այդ կեանքի. մեր նպատակն է յիշեցնել միայն այդ վայրավատին հաւատացեալների մասին և ժամանակակից խնդիրների մասին խորհրդածութիւնների առիթ տալ. Աւելորդ է այստեղ կանգ առնել այն պատմական պատմաների վրայ, որոնք այդպիսի տիտուր հետևանքներ են յառաջ բերել. մեր խնդիրը պիտի լինի քննել այդքան բաժանուած և խորթացած երգայինների մէջ միւթիւն հաստատելու և պահպանելու միջոցները. Սրա համար աշա կարեւոր կը լինի պատմութեան դիմել և տեսնել. մէ ի՞նչ միջոցներ էին դործ գնում մեր նախնիք հոգեւոր կապեր պահպանելու իրենց Լուսոյ Մօր Ս. Էջմիածնի հետ և ի՞նչ միջոցների պիտի դիմենք մենք:

Կարծես իրեւ ծաղր է հնչում այն փաստը, որ տալիս է մեզ պատմութիւնը. Ժէ. և Ժէ. գարքերում հայ եկեղեցին աւելի սերս էր կապուած իւր կինդրոնի՝ Ս. Էջմիածնի հետ, քան թէ ԺԹ. դարու վերջին: Եթէ ալ ուղու, հեռա աւ գրի և հեռախօսի գարում մարդիկ աւելի գտաւարութեամբ են հաղորդակցութիւն ունենաւում: քան թէ կարաւանների դարու:

Հենք առաջարկում Մովսէս, Փիլիպպոս, Յաւ-

կոր, Եղիազար, Նահապետ, Աղեքսանդր և գրանց յաջորդ բոլոր կաթուղիկոսների պատմութիւնները թերթել, այլ մատնանիշ ենք անում աւելի մերձաւոր ժամանակի, Սիմէռն կաթուղիկոսի պատմութեան և թղթակցութիւնների վրայ. թող մեր տըսուր եկեղեցական պատմութեան այդ էջը ստիպէ մեզ մի վայրկեան մտածելու և մեր սառած և խոպան կարուած յարաբերութիւնները նորոգելու: Ամէն օր վայեակ սուրհանդամները հայրապետական պատուէրները տանում էին Փաքը-Ասիա, Վաստան, Ռուսաստան, Կ. Պոլիս, Բալկանեան թերաղղի, Լեհաստան, Իտալիա, Պաղեստին, Պարսկաստան և Հնդկաստան, Միմեանց յաջորդող ուխտաւորների շղթան գարնանը բացուում և աշնանն էր միայն կարուում: իսկ նուրբակների անդադար ուղեղորութիւնները ձմեռներն անդամ չէին ընդհատուում: Այս փոխագարձ հոսանքները բարոյական վերացինութիւններ էին ամէն մի գաղթավայրի և նոյն իսկ Ս. Էջմիածնի համար:

Նայենք այժմեան վիճակի վրայ և քննենք: Ի՞նչ կը տեսնենք արդեօք. ընդհանուր նորագութիւն, փոխագարձ նիւթական և բարոյական աղքատութիւն:

Միակողմանի շիննիք և չդատապարտենք մէկդկեկու. մեղքը կայ բաւական է: պէտք է քաւել. Ի՞նչ կը շահենք, իմէ աշխարհականները հոգեռականներին մեղագրեն և փոխագարձարարու: Ուզ աւելի է հասկանում մեղագարտը նա է:

Տանեակ հաղարաւոր հայ բնակիչներ ունեցող գաղթավայրեն այսօր տասնեակներով իսկ հայ չունին. սպառուել են Մողավիոյ և Լեհաստանի հայերը, Բալկանն ու Թիսաալիան կորցրել են իրենց հայ բնակիչներին: քանի մի ողորմելի բեկորներ միայն կան այդ երկներում: Խոայիայում մեռել է գաղութը, մի երկու տեղ միայն գերեզմանոցներն են վիա նրանց գոյութեան, նոյնն է և հարաւային Աւուսիայում: Աւրողջ Եւրոպիոյ մէջ հազիւ մի տասնեակ հայ համանք լինի իւր եկեղեցիով և դրանք ել հովուազուրի: Ի՞նչ խօսենք Ամերիկայի մի տասնեակ հազար հայ խղճուկ գաղթականութեան մասին: Նրանց ևս մօտայուտ վասնդ է ըստապանում: որովհետեւ վերջին գեղքերից յետոյ անհնարին կը գառնայ գաղթականների յարաբերութիւնը իրենց մայրենի երկրի հետ:

Այս գաղթավայրերի հովուութեան իրաւասութիւնը ցարդ Կ. Պոլիսի պատրիարքութեանն է Եղիսլ վերջին ժամանակներս սովորութիւն են գարծել ուղակի Ս. Էջմիածնի դիմելու և օգնութիւն խնդրելու: Հասել է ժամանակը այս գաղթավայրերի